

Рудницька К.С.

здобувач вищої освіти 4 курсу ННІП ПФПНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Юр'єв Д.С.

викладач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

СУЧАСНИЙ СТАН ПРОТИДІЬ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ

На нинішньому етапі становлення України як європейської держави реалізується комплекс стратегічних заходів щодо економічного розвитку в рамках європейської інтеграції, подолання бідності та боротьби зі злочинністю. В результаті соціальних змін, крім позитивних, з'являється все більше негативних тенденцій, які суттєво гальмують розвиток світової економіки.

Створення ефективної системи економічної безпеки держави дозволяє своєчасно виявляти загрози національним економічним інтересам та запобігати завданню шкоди соціально-економічній системі загалом.

Слід зазначити, що специфіка організованої злочинної діяльності організованих груп (злочинних організацій, угруповань) полягає в тому, що шляхом злочинного втручання в державний та приватний сектор економіки вони досягають злочинної мети – отримання та легалізація доходів, шахрайство в фінансовому секторі економіки, кримінальні правопорушення в сфері наркотичного обігу та зайняття гральним бізнесом.

Наприклад, організована злочинна група з метою здійснення фінансового шахрайства створює комплекс фіктивних фірм, які згодом використовуються для легалізації доходів від злочинної діяльності [1].

У цій ситуації розглядаються: фінансове шахрайство, фіктивне підприємництво та легалізація доходів від злочинної діяльності організованими групами, тобто три незалежні кримінальні правопорушення.

Можна стверджувати, що діюча система заходів щодо боротьби з організованою злочинністю у фінансовій системі ґрунтується на головному принципі: уряд надає одному з правоохоронних органів право координувати дії всіх правоохоронних та регулюючих органів у боротьбі з відмивання грошей та фінансуванням тероризму.

Слід зазначити, що організовані групи та злочинні організації продовжують контролювати лівову частку тіньового капіталу, незаконну діяльність, пов'язану з розкраданням бюджету, легалізацією (відмиванням) доходів, отриманих злочинним шляхом, незаконним обігом наркотиків, нелегальною міграцією тощо.

Сучасний правовий механізм державного попередження та протидії легалізації (відмивання) доходів, отриманих злочинним шляхом, ґрунтується на наступних принципах:

- введення спеціальних запобіжних заходів, що ускладнюють легалізацію (відмивання) доходів, отриманих злочинним шляхом;
- надання необхідної інформації органам влади у зв'язку з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом;
- встановлення відповідальності (адміністративної та кримінальної) за легалізацію (відмивання) доходів, отриманих злочинним шляхом;
- участь у міжнародному співробітництві з даної проблематики.

Враховуючи це, легалізація (відмивання) доходів, отриманих злочинним шляхом, на сьогоднішній день є не лише негативним соціально-економічним явищем, а й системною проблемою, що становить серйозну загрозу для сталого розвитку національної економіки та негативно впливає на рівень життя.

Подібні тенденції, властиві сучасному світу, породжують незалежний напрямок досліджень у галузі державного управління, що стосується запобігання та контролю легалізації (відмивання) доходів від злочинної діяльності [2, с.995].

Підсумовуючи, слід зазначити, що держава має вжити певних заходів для запобігання легалізації коштів, одержаних злочинним шляхом, а саме:

1. Удосконалення правового механізму запобігання легалізації (відмивання) доходів, отриманих злочинним шляхом (розробка та ухвалення відповідного закону);
2. Удосконалення організації національної системи фінансового нагляду та механізмів взаємодії її учасників (підвищення якості інформаційного та аналітичного забезпечення системи фінансового нагляду, деталізація порядку надання інформації органам державного фінансового нагляду, посилення співпраці між органами-учасниками у національній системі фінансового нагляду та первинного фінансового контролю);
3. Створення механізму міжвідомчої взаємодії (між Державною службою фінансового моніторингу України та правоохоронними органами, антикорупційними органами та судовою владою; правоохоронними органами країни та правоохоронними органами зарубіжних країн).

Список використаних джерел:

1. Захаров В.П. Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом: теоретико-правовий аспект. URL: <http://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2017/may/2171/vnulpurn201480134.pdf>.
2. Севрук В.Г. Правоохоронні органи, які здійснюють протидію злочинам, що вчиняються організованими групами і злочинними організаціями,

які сформовані на етнічній основі: український та міжнародний досвід. *Молодий вчений*. 2017. № 11 (51). С. 995–1005.

Рогозіна Т.В.

здобувач вищої освіти 3 курсу ННІП ПФПНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Санакосв Д.Б.

кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

На сьогоднішній день є актуальна проблематика з протидією організованих злочинності та корупції. Тож почнемо з відкриття поняття нормативно-правового забезпечення, щоб порівняти актуальність проблематики та назва даної статті. Нормативно-правове забезпечення (далі НПЗ)- це механізми, а саме правові, які бувають на національному та міжнародному рівнях. Та вони можуть бути обов'язковими та примусовими чи добровільними. Розглянемо на прикладах , обов'язковими і примусовими є національні закони та правила, договірні зобов'язання, а добровільними – це наприклад пакти про доброчесність, кодекси поведінки чи угоди про контроль над озброєннями. Цей механізм існує як передумова для боротьби саме з корупцією. Хоча цього недостатньо та вони повинні супроводжуватися позитивними стимулами та іншими заходами щодо забезпечення порядності та честі .

Заходи, які застосовуються для боротьби з корупцією почався з законодавства. Не обов'язково специфічними вони є для обороненого сектора, тому що національні зусилля даної боротьби має прагнути бути якомога більше всеохоплюючими та включати в себе сфери державних витрат за якими-небудь обставинами. Хоча, добровільні правила можуть бути специфічними але вони відносяться до етичних норм та кодексів поведінки певної культури.

Чи є вони важливими ? Розглянемо це питання , нормативно-правова база недостатня для запобігання корупції та саме для боротьби з нею. Хоча, вона є для буд-яких аналогічних зусиль, саме передумовою. Механізм супроводжується її позитивними стимулами. Заходи з вихованням доброчесності являють систему стримувань та противаги, яка може саме запобігти цій проблематики. Дана діяльність повинна каратися санкціями, доходи, які отримують з незаконної дії повинна конфіскуватися, а корупційні прояви необхідно стримувати та запобігати. Це можна робити за допомогою позитивних заходів освіти , етичних принципів , кодексів поведінки та поведінки , а також існують негативні заходи, а саме санкцій, тобто покарання.

Значною мірою примусові заходи залежать від корупції, яка визначається